

HFM

Hajrá Futás Magazin

Alapítva: 2015 – III. évfolyam – 2017. január
7. szám

DIGITÁLIS KIADVÁNY

*„Mi a szép a futásban? Az, hogy egyedül vagy, és csak magadra számíthatsz.”
Rózsavölgyi István*

Boldog új évet kíván a Hajrá Futás Magazin!

SZÉP MÚLT

KAZI ARANKA

SASVÁRI GIZELLA

SZÉP JÖVŐ

FELBER BALÁZS

LENDVAI LUCA

- A „fehér futó istennő”
- Gondolatok a futásról
- DKM versenyek
- BAB SE az atlétikáért
- Ebesi Sportbarátok

- A jövő reménységei
- Atlétatalálkozó 2017
- A Futó Daru SE versenyei
- Te miért futsz?
- Miskolci Barátság Maraton
- Megvalósult álom

Gondolatok a futásról

Sütő József

Arról írni, hogy ki vagyok, bizony nehéz feladat. Futó voltam, futó vagyok, mert futónak születtem 1937-ben. Számításom szerint az edzéseimmel már háromszor körbefutottam az Egyenlítőt.

13 éves koromban kezdtem a napi rendszeres futást, ami 18 éves koromig napi 8-10 km-t jelentett. Érettségi után már napi 30 km-t teljesítettem. Munkakezdés előtt 10 km-t, és délután 20 km-t. Futottam az eredményeimért, az önbecsülésemért, a szüleimért. Eredményeim közül az 1964-ben Tokióban rendezett olimpián elért 5. helyezésem ismert leginkább az atléták előtt.

1969-ben elhagytam az országot, és Svájcban, Genfben telepedtem le, ahol saját taxivállalkozásom volt. Edzéseimet a munkám befejezése után, délután kezdtem. A város minden megrendezett futóversenyén részt vettem.

Nyugdíjasként, 65 éves koromban visszatértem Magyarországra, ahol napi 16 km-es edzésekkel készültem a szenior versenyekre. Részt vettem a San Sebastianban megrendezett szenior világbajnokságon, ahol 5000 m-en a középmezőnyben végeztem. Hazai pályán

Tatán és Zamárdiban versenyeztem elsősorban, ahol első és második helyezéseket értem el. 75 éves koromtól orvosi ajánlatra már nem versenyzek, de napi 8 km-t futok.

Futok esőben, hóban, fájós lábbal, lehangolt állapotban. A futásnak köszönhetően minden negatív érzés hamar feloldódik bennem.

Barátaim azt mondják rólam, hogy az agyam olyan, mint egy sportlexikon. Ezt az adatgyűjteményt még a mai napig is bővíttem, tudniillik szinte leszögezve ülök két nagyméretű televízió előtt, és nézem a sporteseményeket (sokszor egy időben a két televízión). Minden magyar sportoló jó eredményét megkönnyezem. A maratonni futókkal pedig lélekben együtt futok.

Sütő József sokszoros válogatott, olimpián 5. helyezett maratonon, országos bajnokságot nyert két alkalommal 10 000 m-en, három alkalommal maratonon, egy alkalommal mezein, két alkalommal a 4x1500 m-es váltóban, két alkalommal az 5000 m-es csapatban, és négy alkalommal a mezei csapatban. Egyéni legjobb eredménye maratonon: 2:17:56 (1964).

Hajrá Futás 2017. versenysorozat Debrecen, Nagyerdő

Fővédnök: Béres Ernő világcsúcsot elért atléta

Védnök: Dr. Pósn László országgyűlési képviselő

Rendezők: „HAJRÁ FUTÁS” Egyesület és a Hajdú Rendészeti Sportegyesület

Időpontok: április 8. – május 6. – június 3. – július 1. – augusztus 12. – szeptember 9.

ATLÉTATALÁLKOZÓ

A XX. század magyar távfutó bajnokai

Május 6.

Hajrá Futás!

ATLÉTATALÁLKOZÓ

A XX. század magyar távfutó bajnokai ■ Debrecen, 2017. május 6.

2012-ben került megrendezésre első alkalommal az atlétatalálkozó Debrecenben, a Nagyerdőn, amelyen az 1950-es, 60-as, 70-es és 80-as évek kiváló magyar távfutói vettek részt. Akkor elhangzott egy ígéret, hogy 5 év múlva ismét találkozunk. Ennek értelmében 2017-ben ismét találkoznak az egykori nagyszerű távfutók, de már a XX. század bajnokai kapnak meghívást.

A találkozó résztvevői: olimpikonok, egyéni felnőtt országos bajnokok és/vagy egyéni felnőtt országos csúcstól érték, továbbá a jelenleg is országos felnőtt és utánpótlás csúcstartók.

Béres Ernő gondolatai a 2012-ben megrendezett találkozóról.

„Hálás vagyok az életnek, hogy megélhettem. Megadatott egy időutazásra, visszaemlékezésre. Nincs boldogítóbb érzés annál, mint amikor az öreg bajnok a találkozón néhány órára visszafiatalodik, és találkozik az 1950–1990-es évek bajnokaival és sporttársaival.

Cseke Pista és szervezői kezdeményezésére magyar rendezvény volt az első, és talán a világon is az első. Csak gratulálni tud az öreg

»bajnok«. Emlékezni jöttünk, és időutazásba kezdtünk. Mágikussá vált az együttlét a korábbi játszótársakkal, bajnokokkal. Utaztunk a múltba. Bizonyos értelemben az ember, a bajnok, az idő ellen vívott küzdelmében nyert. A futólegendák találkozása: látni a múltat, rekonstruálni a múltat, visszautazni a múltba, gyorsítani vagy lassítani a múltat, utazást tenni a jövőben, látni a jövőt, példát mutatni a maiaknak. Marad a fénykép, a találkozás, az együttlét, az emlékezés.

Ezt alkottátok, kedves Cseke Pista! Egy életre szóló emlék! A »magyar atlétikában« egyedülálló. Köszönet érte. Köszönjük.”

Béres Ernő 5000 m-en olimpiai 7. helyezett 1952-ben Helsinkiben, világszűcsöt futott 1953-ban a 4x1500 m-es váltóban Garay Sándorral, Iharos Sándorral, Rózsavölgyi Istvánnal.

Béres Ernő a HAJRÁ FUTÁS futóverseny-sorozat fővédnöke.

Meghívásos versenyen 2012

Banai Róbert

Káldy Zoltán

Kispál László

Szántó Tamás

Szekeres Ferenc

Szűcs Csaba

Dr. Török János

Újra a dobogón

Paróczai András

Parsch Péter

Simon Attila

Dr. Szabó Miklós

A találkozó résztvevői

VI. Aquaticum Jótékonysági Mikulás Futás 2016.12.06.

2016. december 6-án került megrendezésre az Aquaticum Jótékonysági Mikulás Futás, immár hatodik alkalommal, melyen több mint 900 futó vett részt.

A rajt és a cél a Debreceni Stadionnál volt, a futóknak 1,1 km-t kellett teljesíteniük a stadion futópályáján. A futáson minden korosztály képviseltette magát, az óvodásoktól egészen az idősebbekig.

A rajt előtt már másfél órával elkezdtek gyülekezni a futók, akik közül sokan Mikulásnak, krampuszoknak öltöztek.

A célba érkezés után az első három férfi és női futót díjaztuk.

Díjazottak

Női

- I. Magyar Beatrix
- II. Berkes Zsófia
- III. Cseke Anita

Férfi

- I. Fülöp Attila
- II. Kovács Zsolt
- III. Balogh Milán

A rendezvényre a nevezési díj 300 - 400 Ft értékű tartós élelmiszer (liszt, cukor, rizs, olaj stb...) volt. A Debreceni Kilométerek Sportegyesület az összegyűjtött tartós élelmiszert Halápon osztotta ki 60 családnak, a Halápon A Gyermekekért Közhasznú Egyesület közreműködésével.

A távot teljesítők ajándékként 17.30-tól 20.30-ig bemehettek az Aquaticum Mediterrán Élményszobába a rajtszám felmutatásával.

Tóthné Pánya Marianna

VII. Rotary Futófesztivál

2017. 04. 02.

helyszín:

Debrecen

Nagyerdő, Vigadó tér

(A pálya forgalom elől lezár, aszfaltozott út.)

versenyszámok:

**Rotary
jótékonysági futás**

(1993 m - egyéni és csapat)

maraton

(42,195 km - egyéni és 5 fős csapat)

3/4 maraton

(31,646 km - egyéni)

félmaraton

(21,076 km - egyéni)

negyedmaraton

(10,548 km - egyéni)

minimaraton

(5,274 km - egyéni)

infó:

+3630/9358-569

info@rotaryfelmaraton.hu

www.debrecenikilometerek.hu

III. Farkasszigeti Daruvonulás

Harmadik alkalommal rendezte meg a Farkasszigeti Daruvonulás – Püspökladányi Terepfutó Fesztivált a Futó Daru Sportegyesület. A hagyományteremtő erdei futóverseny célja: felhívni a figyelmet az egészséges életmódra, az erdei sportlehetőségekre, a környezet-tudatos magatartásra, valamint az erdők védelmére.

Kétségtelen, hogy Püspökladány felkerült az országos terepfutóversenyek térképére, hiszen nemcsak a környező településekről és Hajdú-Biharból, hanem Budapestről és Dunántúlról is érkeztek versenyzők, hogy teljesítsék a 3500, 7000, 14000, 21000, valamint a 42000 méter egyéni és csapat (3×14) távot a terepfutó fesztiválon.

A versenynek a Hortobágyi Nemzeti Park területén, a Farkasszigeti erdőségben lévő, az ország egyik legszebb, legjobb terepfutópályája adott otthont. A futóversenyen indult versenyzők teljesítménye már csak azért is figyelemre méltó, mert éppen a versenyszámok kezdetére állt el az előtte 36 órán át szakadó eső, ami pocsolyássá, jobb esetben pedig csak sárossá tette a pálya talaját.

A verseny egy jó hangulatú közös bemelegítéssel kezdődött. Előtte azonban Dombi Imréné polgármester köszöntötte a futókat, kísérőiket. Elmondta, eddigi tapasztalatai alapján a futóknál soha nincs olyan, hogy az időjárás miatt elmarad egy rendezvény; jöhet eső, szél, fagy, a futók teljesítik a maguk elé kitűzött távot. Kitartásukkal pedig példaként szolgálhatnak bárki számára.

A darufutást a legkisebbek, a „darufiókák” kezdték a Farkasszigeti Arborétum területén egy 500 méteres kör megtételével. Ezt követően indult a legnépesebb mezőny, akik a 3 és fél kilométer teljesítésére vállalkoztak. Őket a maratonisták követték, majd a 7, 14 és 21 ezer méteren indulók rajtoltak el. A szervezők jóvoltából a futópálya mentén két helyen is frissítőt vehettek magukhoz a futók.

III. Farkasszigeti Daruvonulás helyezettjei:

3500 m női

1. Szentpéteri Bianka
2. Nagy Annamária
3. Pánti Anita

14000 m férfi

1. Tomka János
2. Tasnádi Imre
3. Veress Tamás

3500 m férfi

1. Daróczi Péter
2. Tomka István
3. Kovács Levente

21000 m női

1. Ignácz Marietta
2. Kozmáné Kancz Eleonóra
3. Gálné Kiss Mária

7000 m női

1. Kiss Zsuzsa
2. Szmuto Anett
3. Nagy Csenge

21000 m férfi

1. Békési Lajos
2. Rimaszombati Zoltán
3. Kozák István

7000 m férfi

1. Tomka Mózes
2. Tomka Boáz
3. Varga Lajos

42000 m női

1. Halász Judit
2. Pércsi Renáta
3. Szalainé Jobbágy Anikó

14000 m női

1. Dr. Szentpéteri Diána
2. Muczáné Gulyás Erzsébet
3. Varga Zsuzsi

42000 m férfi

1. Reichsmann Gábor
2. Acsádi Lajos
3. Lendvai Attila

42000 m / 3 fős váltó

Kovács Lajos, Tóth Ferenc, Tóth Béla
Dr. Tomka János, Daróczi Zsolt, Kovács Tibor
Máji Zoltán, Balogh Dóra, Puskel Pál

A Futó Daru SE által 2017-ben tervezett futóversenyek

Run Yours Truly Half Püspökladány

Időpont: 2017. 01. 29., illetve 2017. 02. 26., 9:00
Helyszín: PÜSPÖKLADÁNY, Farkasszigeti Arborétum
(Farkassziget 3.), irodaépület
Táv: 25 km vagy bármely általad vállalt táv
(útvonal: 3500 méteres futópálya, esős idő esetén az Arborétum és a Lokátor közötti aszfalt út)

I. Tavasznyitó Futóverseny – Püspökladány

Helyszín: PÜSPÖKLADÁNY, Farkasszigeti Arborétum
(Farkassziget 3.)
Időpont: 2017. április 1., 10:00
Táv: A tavasznyitó futóversenyen
3500 m, 7000 m és 14000 m és félmaraton távokon
lehet majd rajthoz állni.

A futóverseny útvonala a 2016. július 3-án átadott 3500 méteres futóútvonalon lesz kijelölve.

IV. Farkasszigeti Daruvonulás – Püspökladányi Terepfutó Fesztivál

Helyszín: PÜSPÖKLADÁNY, Farkasszigeti Arborétum
(Farkassziget 3.)
Időpont: 2017. október 21., 9:00–16:00
Táv: 3500 m, 7000 m, 14000m, 21000 m, 42000 m (váltóban is),
illetve gyerekek részére a „darufióka” futam, amely 500 m.

II. Városi Mikulás futás

Rajt: Püspökladány, Szabadtéri színpad előtti tér
Időpont: 2017. december 6.
A tervezett táv: közel 5000 méter a város kerékpárútján!

Mindenkit szeretettel vár a FUTÓ DARU SE

HEFEM HAJRÁ FUTÁS MAGAZIN

▪ Futással foglalkozó lap ▪ Főszerkesztő: Cseke István. Szerkesztők: Rácz Ildikó, Sós Barnabás, Szolnoki Imre ▪ A szerkesztőség címe: 4225 Debrecen, Perem utca 25 ▪
E-mail: istvancseke55@gmail.com ▪ Telefon: 06-30-695-3880 ▪ A Debreceni Kilométerek Sportegyesület, az Ebesi Sportbarátok Egyesülete, a Futó Daru Sportegyesület,
a Hajdú Rendészeti Sportegyesület, a „HAJRÁ FUTÁS” Egyesület és a Tekergők Sportegyesület közös digitális kiadványa ▪ Grafikai munkálatok: ifj. Cseke István és Szabó László
▪ Fényképek: Berényi Ibolya, Bíró Sándor, Dremák Albert, Preszmayer Zsófia, Rácz Ildikó ▪ Nyomdai előkészítés: Barna Ildikó ▪
A magazin letölthető a www.debrecenikilometerek.hu, a www.ebesisportbaratok.hu, a www.daru.blog.hu, a www.hajrafutas.hu, a www.hrse.eu, a www.tekergokse.hu honlapokról és a Facebook HAJRÁ FUTÁS csoportban. A szerkesztőség hozzájárul a magazin egészben vagy részletekben történő másolásához és terjesztéséhez.

A „fehér futó istennő” Kazi Aranka 1933–1972

Az első magyar női futó világcsúcstartó atlétanő 1933. szeptember 21-én Kispesten született. A Kazi női trió (testvérei: Olga és Valéria) tagja 1950-től a Szolnoki Máv, a Budapesti Lokomotív, a Budapesti Törekvés, majd 1961-ig a BVSC közép- és hosszútávfutója volt.

1954. május 29-én Budapesten futotta a világcsúcsot 880 yardon 2 perc 11,6 másodperccel, majd a Tatán, június 21-én 6 perc 36,2 mp-es, a világ legjobbját elérő 3×880 yardos váltó sikeréhez is jelentősen hozzájárult.

Nemzetközi versenyeken elért legjobb eredménye az 1954-es Európa-bajnokságon 800 m-es síkfutásban szerzett 4. helyezése volt.

Országos bajnokságot nyert öt alkalommal 800 m-en, négy alkalommal 400 m-en, négy alkalommal mezein, két alkalommal a mezei csapatban, két alkalommal a 3×800 m-es és egy alkalommal a svéd váltóban.

1953-tól 1959-ig 13-szoros m. csúcstartó. 1951-től 1960-ig 29-szeres válogatott volt.

Egyéni legjobb eredménye 800 m-en: 2:08,1 (1956).

Kazi Olga Európa-bajnokságon bronzérmes középtávfutó, **Kazi Aranka** testvére:

„Négyen voltunk testvérek, Aranka, Valéria és én távfutók, Joli pedig gerelyhajító volt.

Aranka nagyon szorgalmas, kitartó, kiváló versenyzőtípus volt. Sportpályafutásom egyik legszebb pillanata volt, hogy 1958-ban, Drezdában, a német-magyar válogatott viadalon együtt szerepeltünk. Aranka 800 m-en, én pedig 200 m-en képviseltem hazánkat.

Aranka volt az első, aki gratulált, ha sikeresen szerepeltem egy versenyen, így amikor bronzérmes lettem Belgrádban az Európa-bajnokságon, tőle kaptam az első táviratot. S bár fantasztikus eredményeket ért el, soha nem szólt bele az edzőmunkámba, tiszteletben

tartotta az edzőm utasításait. A négy testvért nagy szeretet vette körül.”

Oros Ágnes váltóban **Kazi Arankával** világcsúcsot elért távfutó:

„Arankával egy napon születünk a kispesti szülőotthonban. Ő Szolnokon, én Kispesten kezdtem atletizálni, és még 18 évesek sem voltunk, amikor a felnőtt válogatott tagjai lettünk. Még egyszer közelített az életpályánk. Már felnőtt fejjel jártunk egyetemre, Ari a tanári pályát választotta, én a Műegyetemen diplomáztam. Visszatérve a sporthoz: négy évig, 1951 és 1954 között sok hazai és nemzetközi versenyen küzdöttünk. 1951 Arinak, 1952 nekem sikerült jobban. 1953 Arinak volt kitűnő éve, a bukaresti VIT-en országos csúcsot futott, majd még két alkalommal javította meg azt. Az 1954. év fényes sikereket hozott mindkettőnknek. Ari világcsúcsot futott 880 yardon, majd Bácskai Annával kiegészülve világrekordot futottunk a 3×880 yardos váltóban. Emlékezetes marad a stockholmi svéd-magyar verseny is. Az első kört én vezettem, majd Ari hatalmas lendülettel elfutott mellettem, és fantasztikus új magyar csúcsot ért el, alig maradva el a fennálló világcsúcs-tól. A közönség nagy tapsal köszönte meg. Másnap „A fehér futó istennő” címmel jelent meg tudósítás az újságokban. Ha akkor valaki küzdelemre szorítja Arit, ő megfuthatta volna harmadik világrekordját is.

Milyen versenyző volt Kazi Aranka? Kitűnő fizikai adottságai bátor versenyzéssel, feltétlen győzni akarással párosultak. Lendületes mozgása azt az illúziót keltette, hogy csak a futás gyönyörűségéért versenyez. Ám ahogy a nemzetközi mezőnyben is javultak az eredmények, eljött a kemény, gyöttrő edzések ideje. Ari ezt eleinte nehezen tűrte, de a sikerek rávezették, hogy érdemes és kikerülhetetlen a kemény munka a kimagasló eredményekért.

Az atlétikai versenyeken ritkán telnek meg a lelátók. Kazi Aranka versenyei vonzották a nézőket, nemcsak a várható izgalmak, de az esztétikus látvány miatt is. Az igazságérzetünk szerint Kazi Aranka hosszú, boldog életet érdemelt volna. Nem így történt.”

A „HAJRÁ FUTÁS” Egyesület a HAJRÁ FUTÁS versenysorozaton a serdülő II. leányok futamát **Kazi Aranka** emlékére rendezi meg. Ehhez az egyesület megkapta az egykori kiváló távfutó, Kazi Olga hozzájárulását. Az egyesület minden igyekezetével azon lesz, hogy az emlékverseny méltó legyen az egykori kivételes képességű atléta hírnevéhez.

Cseke

A jövő reménységei

Felber Balázs a VEDAC és Lendvai Luca a Győri Atlétikai klub 15 éves atlétája. Tehetséges fiatalok. Céljaik vannak. Fiatal koruk ellenére már sok szép sikert értek el.

Felber Balázs: Diákolimpiai bajnok, több bajnoki címet szerzett már újonc és serdülő korosztályban 800 m-en, 1000 m-en és az 1500 m-es akadályfutásban.

Magyar és Mezei Liga versenyeken 2. és 3. helyezést ért el. Több alkalommal volt gyermek és serdülő válogatott.

Egyéni legjobbjai: 800 m-en 2:03,52, 1000 m-en 2:40,20, 1500 m-es akadályfutásban 4:37,21.

Lendvai Luca: Iskolai Mezei Futó világbajnokságon csapatban 6. helyezést ért el. Nemzetközi válogatott viadalon 2000 m-en második helyezést ért el. Országos bajnokságot nyert 3000 m-en és 1500 m akadályon.

Egyéni legjobbjai: 1500 m-en 4:45,11, 1500 m akadályon 5:07,15, 3000 m-en 10:21,76.

– Hány éves korodban kezdted el a rendszeres sportolást, és miért a futást választottad?

Felber Balázs: 11 évesen kezdtem a rendszeres futást. Előtte ovisként fociztam, az iskolában falmászásra jártam. Testvérem és osztálytársaim hívására jelentkeztem az atlétikai pályán. Közülük többen azóta már nem futnak, de én ott ragadtam. A futásban az a jó, hogy kikapcsol, felszabadít. Sokat vagyok a szabadban, és a társaság is kiváló. Jó érzés egy igazi csapathoz tartozni.

Lendvai Luca: Négy és fél éves koromban kezdtem el úszni, majd a bátyámhoz hasonlóan 9 évesen triatlonozni. A triatlonversenyek mellett párhuzamosan atlétikaversenyekre is jártunk, ahol a hosszútávutó edzők felfigyeltek ránk. Hetedik osztály végén abbahagytam a triatlont és csak a futással foglalkoztam tovább, mert azt mondták az atlétikaedzők, hogy az atlétikában esélyem van arra, hogy komolyabb eredményeket érjek el, mint triatlonban. És ennek érdekében más edzésmódszerekre van szükségem.

– Hány alkalommal futsz egy héten, és mennyit?

F.B.: Első edzőmhez, Takács Dávidhoz heti 2-3 alkalommal jártam, majd Egri-Németh Eszternél heti négyszer edzettem. Idén szeptembertől, már ifiként Tóthné Stupián Anikó irányítja edzéseimet. Egy héten 5-6 tréning van, többek között: részta, hosszú futás, erősítés, de szoktunk váltogatni, meg futóiskolázni is.

L.L.: Egy héten ötször vagy hatszor járok edzésre. Vannak hosszú és rövid résztávós edzések, hosszú futások (7-11 km), ezenkívül van egy TRX-es erősítő edzésnapom is. Ha hétvégén nincsen verseny, akkor az uszodába megyek el 1000-2000 métert úszni.

– Mi a céled a sportban, mi az, amit szeretnél elérni?

F.B.: A legközelebbi céloom a 2017-ben megrendezendő győri EYOF-on való sikeres szereplés, ahol a legjobb nyolc közé szeretnék kerülni. A későbbiekben is szeretném megállni a helyemet mind a hazai, mind válogatottként a világversenyeken is

L.L.: 2017-ben szeretnék az EYOF-on vagy az Ifjúsági Világbajnokságon részt venni, 2018-ban pedig az Ifjúsági Európa-bajnokságon. Hosszabb távon még nem gondolkodtam, egyelőre ezeket a célokat szeretném teljesíteni. Persze mindent meg fogok tenni, hogy minél több hazai és nemzetközi versenyen tudjak elindulni és ott szép eredményeket elérni.

Stupián Anikó edző:

Felber Balázs egy igazán sportos család tagja. Szülei aktív résztvevői a VEDAC futóklubjának. Négy testvére van. Két kisebb testvére, Farkas és Zselye is már atletizál. Így nem csoda, hogy Balázs is korán lekerült az atlétikapályára. Először Takács Dávid, majd serdülő korosztályban Egri-Németh Eszter edzők foglalkoztak vele. Kiváló képességei hamar megmutatkoztak. Már a gyerekversenyeken is kiválóan szerepelt. 12 évesen Varsóban 2. helyezést ért el a Nemzetközi Gyermek Atlétikai találkozóon. Szorgalmas, törekvő versenyző. Szeretik a csoportban társai, és az idősebb versenyzők sok jó tanáccsal látják el. Öltözködés, táplálkozás és versenyzés terén egyaránt. Edzőként örömmel tapasztalom, hogy egyre céltudatosabban készül, és komoly tervei vannak. A 2017-es EYOF-on a cél a hatba kerülés. Meggyőződésem, hogy hosszú évekig meghatározó tagja lesz a magyar távfutásnak.

Búza László edző:

Lendvai Lucával 3 éve dolgozunk együtt. Ismeretségünk már régebbi keletű, mert a triatlon sportágban már kitűnt tehetsége. Két éve döntött úgy, hogy az atlétikát választja. Az eredményei döntése helyességét igazolják. Luca rendkívül szorgalmas tanítvány. Ezzel még testvérén, Andrásán is túlszár, aki szintén kiváló atléta. Az edzéseken és versenyeken mindig a maximumra törekszik és ha valami nem sikerül, az nagyon tudja bántani. Persze a következő alkalommal mindig igyekszik javítani. Világos és reális célokat tűz ki magának, és elszántan halad a megvalósítás felé vezető úton. Minden napját a tanulásnak és az atlétikának szenteli. Ami persze sok lemondást jelent, de ezeket nagyon jól és tudatosan kezeli. Edzéstársaival és velem is jó kapcsolatban van. Versenyzőtársai, akikkel edzőtáborozások alkalmával heteket együtt van, szeretik és jól kijönnek vele. Fejlődése nagyon szépen látszik az eredményein. Nagy lehetőség számára a hazai (győri) rendezésű EYOF, ahol szeretné megmutatni felkészültségét a közönségnek. Ennek érdekében folyik a felkészülés, és reméljük, sikerül az álmokat valóra váltani.

Felber Balázs és Lendvai Luca két tehetséges fiatal. Bemutató-sukkal a cél messze nem a sztárolás, sokkal inkább a figyelemfelhívás, a példamutatás. Ezek a gyerekek értékeket képviselnek, s ez a mai, sok esetben káros számítógépes, internetes, okostelefonos világunkban (nem vitatva ezek hasznosságát) különösen fontos. A mozgás, a sport, a futás kitartásra, küzdeni tudásra, és talán ami a legfontosabb, sportszerű magatartásra, sportszerű életmódra nevel.

Ezért is érdemesnek kiemelt figyelmet ök és a hozzájuk hasonló gyerekek. Kívánjuk, hogy továbbra is ugyanazzal a lelkesedéssel tegyék a dolgukat, maguk és mindnyájunk örömére. Reméljük, meg fognak kapni minden támogatást ahhoz, hogy elérjék céljaikat, mert megérdemlik. Hajrá Futás!

15. Miskolci Barátság Maraton – számokban

2016. október 16. napján 10:30-kor indult a minimaraton, amelyben a HRSE-t Dombi Katalin és Bojtor László képviselte. 11:30-kor rajtolt a kismaraton, ahol a színeinkben Sipos Nóra indult, ezzel egy időben a félmaraton is, Balogh Józseffel, Fekete Gáborral, Horváth Tamással és Madarász Péterrel együtt.

10:36-kor megérkeztem a Generali Arénához, persze elkéstem a minisek rajtját, de az autóból láttam, amint már a volt Erzsébet uszodánál futnak a többiek. Ekkor már 10 fokot mutatott a hőmérő higanyszála.

10:40 Szemüveg nélkül is megtalálom a futni még az esőben is szerető csapattársaimat. Ja, eső... Az úgy indult, hogy Miskolcon persze hajnal óta esett, hol jobban, hol kevésbé. Aztán mindez reggelre sem változott.

11:00 Gyorsan lövünk egy csapatképet, aztán indíts melegíteni, no meg a „mellékest” is elintézni. Megbeszéljük a pályát, az utolsó emelkedőt a cél előtt, illetve hogy a

„ragyogó idő” ellenére a pozitív hozzáálláson van a hangsúly, mindenki hozza ki magából, amit csak bír.

11:15-kor ismételten megállapítjuk, hogy az eső nemhogy elállt volna, hanem még jobban rákezdett. 11:20-kor kirongyolunk a sportcsarnok előtti térre, a hidegben is „egy életem, egy halálom” alapon, most már vissza nem fordulunk!

11:25 Még egy utolsó ölelés, integetés, puszsi, kézfogás, aztán az izgalom a tetőfokára hág, induljunk már!!! Visszaszámlálás...

11:30 RAJT!!! Megindul a tömeg, szokás szerint magával ragad az eufória, rohanunk, „mint az őrült, ki letépte láncát...” 3:56-os első ezrek, aztán már csak 4:05 – rögvest eszembe jut Zelei Zsolti, amint a Rotary rajtja után 200 méterrel, még az első kanyarnál odakialtott: „Ez gyors lesz, nagyon gyors!” És tényleg! Na, visszaveszek picit.

1,5 km után: végre utolér Tomi, már azt hittem, előttem van és ő is belegyorsult a világba. De nem, szépen halad el mellett, kellemesen gyors tempóban. Hajrá-hajrá! Aztán már csak a hátát látom, bár a sétálóutcán lévő Miskolci Nemzeti Színháznál, a kanyarnál még megvan, majd a fekete póló eltűnik a szemem elől. De hát ez az élet rendje!

2 km – 5 km: előjönnek a szép emlékek, amikor a Déryné utcára és a Hősök terére érünk, majd az alma materem, a Földes Ferenc Gimnázium előtt haladunk el, következik a „főposta”, aztán a Centrum Áruház, kisvártatva a Corvin és a Vörösmarty utcai panelházak, megkerüljük a népkerti temetőt a Dankó Pista utcán, integetünk a Király utcán a salakmotorpályának, és nekiduráljuk magunkat a Budai József utcán a hosszan elnyúló, mintegy 500 méteres emelkedőnek, hogy aztán a célegyenesre rákanyarodva megjelenjen előttünk az eső miatt kihaltnak tűnő sportcsarnok előtti tér. Feltűnik Preszmayer Zsófi is a fotómasinájával, ha jól látom, akkor látom – az eső és az izzadság folyik a szemembe...

6 km: a Zenepalotánál már erős a gyanúm, hogy beázott a bal cipőm. Döbbenetes, hogy ebben az esőben csak most érzem, hogy cuppog benne a lábam. A zoknimmal együtt szinte már majdnem 2 kilót nyom, pedig alaphoz nincsen 300 grammos... De megszólal az Avasi református templom harangjátéka, amely a Kossuth rádió szignálja is volt évtizedekig, így ez a kis közjáték kikökött a valóságból...

7 km: immáron a jobb lábam is cupogni kezd – csodás! Messze még a vég(e), bírni kell! Egész jó tempót megyek – a bő

másfél hónapos kihagyás és a háromhetes felkészülés ellenére is –, de azért sokan elmennek mellettem, mire eszmélek, hogy a kismaratonosok hada vágtaztott ilyen gyorsan.

8 – 10,5 km: sok ismerőssel pacsizok az úton, maratonosok és „felesek” egyaránt, majd a harmadik körre fordulva egy összeszűrt férfi kiabál ránk a lejtőn, hogy „Osztl-jol-esik ez, gyerekek?” Mire az egyik maratonos cimbi hátraszól: „Ugyan már, csak pénzért szívátjuk magunkat, mert nincs jobb dolgunk!” Folyamatosan esik, kicsit mintha szelídülne, de most a szél is rákezd.

11 – 16 km: gyűrjük rendületlenül a kilométereket, már túl a felén, élvezetből megy, semmi jele a szenvedésnek. Néhány járókelő az Erzsébet téren bekiabál, hogy: „Hajrá, Diósgyőr!”, majd nem sokkal később érkeznek az arcokra mosolyt csaló „Borsodi, az élet napos oldala!” szölam, amely átlendít a negyedik körre.

16,5 km: utolértem Lázár Laci maratonistát a volt Béke mozinál (ma Művészetek Háza), amikor belesajdul a jobb forgóm. Fájni kezd. Nem is kicsit. Panaszkodom, majd szaladok tovább. Az utolsó polihisztorról, Herman Ottórol elnevezett múzeumnál bőszen fotóznak többen is az esőben. Na, akkor hajtunk még egy picit, már nem sok van hátra. Ilyenkor szokott beindulni a henger, amely most valahogy dőcögve kezd hozzá a feladatához.

17 – 18 km: elmúlik a fájdalom, nem érek rá ilyen „apró” dolgokkal foglalkozni, hiszen verseny van. Hazai pálya! A Déryné utcára rákanyarodva megelőzőm a tavalyi női első Géczy Évát, aki teljesen belassult. Buzdítom, hogy jöjjön velem, de a válasz elszomorító: „Nem megy, nem bírom!” A macskaköveken megcsúszom – pedig erre nézve figyelmeztettem a többieket is –, a térdem a földet súrolja, de szerencsére nem esek el, csak a kezem teszem le. Kicsit kiesek a ritmusból, de semmi baj, még tolongok rendesen a cél felé!

19 – 21,1 km: a Batóháznál kezdek megrogyni, pedig a polgárőrök is buzdítanak,

Sipos Nóra

Dombi Kati a dobogó 2. fokán

Bojtor László a dobogó 3. fokán

hogy „Tegnap nyertünk a Vidi ellen (2-0), öreg, mutasd meg Te is, hogy kell ezt csinálni!” Igen, itt érzem, hogy kijön rajtam a fáradtság, a szívem visz tovább az enyhe emelkedőn, de a lábaim nem bírják úgy, ahogy szeretném. Ránézek az órámra, 5:01/km átlagtempót mutat, holott még hátra a majdnem hegyként tornyosuló utolsó emelkedő. Na, húzzunk már bele! Elfut mellettem

Dominik, szinte állva hagy. Futok még, de a motor valahogy kihagy. Mintha csak három henger működné.

Célegyenes: Az utolsó bő 200 métert sprintelem, ahogy csak bírom, de érzem, hogy negyedórája elfogytam. Nincs mese, most ennyire futotta(m)! Jólesett! Volt már sokkal jobb is ettől, és lesz is, ígérem! A célban ismerősök serege, gratulálunk

egymásnak, csapzottan, szétázva, elfáradva, de most már mosolyogva rágcsljuk a frissítésként szolgáló narancsot, almát és banánt!

Átvesszük a jubileumi befutóérmet, a dobozos gyümölcsös sört (alkoholos vagy mentes változatot, amelyet ki más készített volna, mint a Borsodi Sörgyár), majd bemelegyünk a csarnokba, ahol átöleljük egymást, gratulálunk a teljesítéshez. És aztán fülig érő szájjal hallgatjuk az eredményeket, miszerint:

– Minimaraton: 147 hölgy futó közül **Dombi Kati** a 17. lett (24:49), kategória 2. helyezés.

– Minimaraton: 137 férfi futó közül **Bojtor Laci** a 4. lett (18:51), kategória 3. helyezés.

– Kismaraton: 75 hölgy futó közül **Sipos Nóri** a 10. lett (52:21 – egyéni legjobb idő).

– Félmaraton: 129 férfi futó közül **Horváth Tomi** a 8. (1:27:43 – egyéni legjobb idő), **Madarász Peti** a 34. (1:37:53), **Balogh Józsi** a 70. (1:47:49 – egyéni legjobb idő), **Fekete Gabi** pedig a 92. lett (1:55:39).

Boldogság van, határtalan! Talán csak az fájditja a szívünket, hogy a dobogósainkat nem láttuk élőben, illetve hogy az idő nem volt kegyes hozzánk.

13:45 Irány a forró bagulyás és a finom lekváros bukta, amely a nevezési díjjal együtt jár. Kis beszélgetés, majd átöltözés után útnak indulunk, még egyszer gratulálunk, összeölelkezünk és hazaautózzunk, a nem is olyan messze lévő kis hazánk, Debrecen felé vesszük az irányt a még mindig szakadó esőben és a már csak 9 fokban.

Szia, Miskolc, 2017-ben visszatérünk! Hajrá, Hajdú Rendészeti Sportegyesület!

Diós György

Horváth Tamás Madarász Péter Fekete Gábor Balogh József

Sebes lányok és fiúk

Évek óta kimagasló teljesítményt nyújtanak az ebesi gyerekek a mezeifutó diákolimpiákon és a megyei amatőr szintű versenyeken. A debreceni nagyerdei futóversenyek, az Oxigén kupa és a Hajrá futás versenysorozatok a legfontosabb gerincét képezik felkészülésüknek, és nagyban hozzájárulnak ahhoz, hogy a heti edzések mellett, havonta is megmértelessék magukat a gyerekek. A segítő, biztató szülői és edzői háttér is nagyon fontos, hisz biztonságos testi és lelki alapokat építhet ki a gyerekekben. Sokszor nehéz megtalálni a célt az egyéni teljesítmények javulásához, de ha jó a csapatszellem, van miért és kikért küzdeni, az kellő motivációt adhat a jobb szerepléshez. A novemberi, megyei mezeifutó diákolimpián Egri Kincső, Tóth Amina, Kiss Lilla, Kanyó Gréta és Enyedi Luca voltak a megye leggyorsabb lány csapata 600 méteren. Ahogy az elmúlt években, most is ott lesznek lányaink az áprilisi országos döntőben, hisz a Mészáros Nóra, Sós Anna, Szentmiklósi Dorka, Sipos Katalin és Balogh Dorottya csapat lett az első 2000 méteren. Egyéniben Sós Barnabás győzött, így ő is ott lesz a gödöllői versenyen.

Sportbarát futóév

2016-ban nagyszerű évet zártak az Ebesi Sportbarátok Egyesület futói, hisz a megyei és országos versenyeken közel 200 érmet gyűjtöttek. December közepén futóink apraja-nagyja találkozik, hogy családias hangulatban megbeszéljék az év legemlékezetesebb történéseit és a jövő évi célkitűzéseket. A megvendéglés és baráti beszélgetések mellett nagyon várják az atléták, hogy kivetítsük azokat a fotókat, melyek az évközi versenyeken készültek róluk. A versenyeredmények mellett öröm látni, hogy egészségmegőrző céllal egyre többen sportolnak településünkön. A mozgás szeretete aktív kikapcsolódást, feltöltődést, jobb közérzetet és egészségünk megőrzését is jelenti. Sajnos nem éppen ideálisak a körülményeink, hisz egy foci pálya körül körözni vagy a falu utcáin, a forgalomban futni nem a legjobb a fejlődésünkhöz. Legfontosabb vágyunk, hogy legyen egy olyan futópályánk-futó körünk, ahol az óvodás és iskolás gyerekektől a versenyzőkhöz át az idősebb korosztályig, mindenki biztonságos körülmények között sportolhat. A hangulatos évszázó futóbuli után még egyszer összegyűjünk szilveszterkor, gyerekek és felnőttek egyaránt, hogy éjfél előtt elindulva, futóálmokkal és célokkal feltöltekve átfussunk 2017-be.

Sós Barnabás

Egy sikeres év

Gulyás Verát egyre többen ismerik, hisz a megyei sikerek mellett, országos versenyeken is szép eredményeket ér el. Emellett díjátadóként és jótékonyági futóversenyeknél is számíthatunk rá.

– Fantasztikusan sikerült a 2016-os futó évadod. Minek köszönheted fejlődésedet, sikereidet?

– Köszönöm szépen. Szerintem 2015 ősztől 2016 tavaszáig hatékonyabb volt az alapozás, a kilométerek gyűjtése, több, hosszabb tempósat futottam, emellett motiváltabb is voltam.

– Melyek azok az eredmények, amelyekre különösen büszke vagy?

– Először lettünk a DSC-SI női csapatával második helyezettek az Országos Mezei Bajnokságon tavasszal. Aztán májusban dupláztam, a 10 000 méteres Országos Bajnokságon 37:09:32-es idővel értem célba és az 5000 métert először hivatalosan is 18 percen belül, 17:43:48 alatt sikerült megfutnom. Erre a két egyéni eredményre igazán büszke vagyok. A szeptemberi Félmaratoni Országos Bajnokságon Budapesten 1:21:37-tel sikerült dobogós, 3. helyen végezni, és annyira boldog voltam, hogy a célban sírtam örömben. A félmaraton után még volt egy 30 km-es verseny Budapesten, amit sikerült megnyernem.

– A rendszeres testmozgás milyen hatással van a hétköznapijaidra, lelki világodra és egészségedre?

– A mozgás nagyon jó hatással van rám testileg, lelkileg és szellemileg is feltölt. Sok problémára és kérdésre kapok választ futás közben. Beteg nem igazán szoktam lenni, tehát tökéletes immunerősítő és keringésjavító. A mindennapok során is ugyanolyan kitartó vagyok, mint edzésen, amit legfőképpen a futásnak köszönhetek. A sport által felvett plusz energiát és örömet az életem minden területén tudom hasznosítani, ami pozitív hatással van a környezetemre, az engem körülvevő emberekre is. A futás egy életforma. Nagyon jó érzésekkel gondolok rá, mivel rengeteg értékes embert ismertem meg, illetve barátot kaptam általa. A futás az a sport, amelyben igazán önmagam lehetek. Mindig van kedvem hozzá, és egy nagy darabja a szívemnek. Sok szép emléket, küzdést, szeretetet idéz fel bennem. Nap mint nap szükségem van rá.

– Vannak-e hosszú távú céljaid, amiket még versenyzőként képes lehetsz teljesíteni?

– Igazából nem tervezek hosszú távra, mivel sok minden befolyásolhatja az ember sportkarrierjét. Az élet hozza majd a lehetőségeket, amíg időm, egészségem engedi, szívesen űzöm versenyszerűen. Ha pedig majd családom lesz, abban biztos vagyok, hogy hobbiszinten mindig meg fog maradni. Célom, hogy addig, amíg versenyzek, minél jobb időeredményeket érjek el különböző távokon. Az ember mindenre képes, ha van kellő akaraterője és kitartása, nincs lehetetlen, ebben hiszek.

– Kiknek köszönheted legtöbbet eredményeid elérésében?

– Legfőképpen édesanyámnak, Kazi Ilonának és az edzőmnek, Szilágyi Lászlónak. Anyukám mindig ösztönöz, biztat, ott van minden versenyemen, külön kihallom a hangját a tömegből, ami óriási erőt ad. Az edzőmmel az elmúlt évek során bebizonyosodott, hogy nagyon jól tudunk együtt dolgozni, hiszen közösen sok szép eredményt értünk el. A barátaim közül pedig Ági, Kata, Hajni és Nóri azok az emberek, akik a legjobban támogatnak.

– Odafigyelsz az egészséges, tudatos táplálkozásra?

– Igen, egyre több teljes kiőrlésű ételt és zöldséget eszem, mint korábban. Úgy vélem, ha odafigyelünk az egészséges táplálkozásra, több hasznos energiát nyerhetünk, és nemcsak a sportban leszünk jobbak, hanem a közérzetünk is pozitív hatással lesz, és többet tudunk kihozni magunkból minden téren.

Vera nagyon szereti a gyerekeket, és mivel példakép is lett sok gyermek futópálya szemében, később szeretne velük foglalkozni, hogy játékosan megkedveltesse velük a mozgást. További szép sportsikereket!

Sós Barnabás

Ebesi versenyek 2017-ben

2017-ben is megszervezzük azokat a sporteseményeket, melyek sikeresek voltak a korábbi években és fontos részét képezték az egészséges életmód népszerűsítésének. Az ünnepi alkalmak (május 1. és augusztus 20.) helyi futóversenyei, valamint a Park-kör erdei futóversenyeink mellett, május utolsó szombatján rendezzük meg a Sportmaratont. Ezen a napon a futás mellett, az egyesület 8 szakosztályának közreműködésével, több sportágban is kipróbálhatják magukat az érdeklődők, valamint játékos vetélkedőkön vehetnek részt. Legfontosabb eseményünk 2017-ben az Ebesi Sportbarát Napok. Ennek keretén belül szeptember 10-én vasárnap, immár 6. alkalommal kerül megrendezésre a Sebes utcai futóversenyünk, ahol 400 métertől 4200 méterig, 10 korcsoportban díjazunk a versenyzőket. Az értékes nyeremények és ajándécsomagok mellett ismét szeretnénk családias hangulatot teremteni, így örömmel várjuk a versenyzőket ősszel Ebesen.

Te miért futasz?

Kiváló atléták. A futás fontos szerepet játszik mindennapi életükben. Bár különböző távokon versenyeznek, de egyvalamiben teljes mértékben megegyeznek: a futás szeretetében.

Dani Áron országos bajnok távfutó, Lubics Szilvia háromszoros Spartathlon-győztes, sokszoros országos bajnok ultrafutó, Szatzker Csaba országos bajnok távfutó, Tóth Lili Anna ifjúsági olimpián bronzérmet nyert országos csúccsal a 2000 m-es akadályfutásban.

Dani Áron

Ez attól függ, melyik nap kérdezik meg. Ha tegnap kérdezték volna, egészen biztosan mást mondtam volna, mint ma, és az is elég valószínű, hogy holnap ismét mást fogok mondani. Nem azért, mert egy notórius hazudozó lennék, hanem mert a futáshoz való hozzáállásnak napról napra, veled együtt kell változnia. Nem futhatsz azért, ami már elmúlt, a 17 vagy a 23 éves Dani Áron, bár hibáikkal együtt is nagyon szeretem őket (nem volt mindig így), már csak az emlékeimben léteznek.

Ezeknek a rezdüléseknek az észrevétele hihetetlen önismeretet igényel, és engem ma ez hajt a legjobban. A futás mindig őszinte, egy éles tekintetű ember szemében rögtön kiütközik általa a futó jellemvonásai, érzésvilága, erősségei és gyengeségei. Nálunk, ha új atléta csatlakozik a csapathoz, mindig futnia kell egy felmérő kört. Ez a kör viszont nemcsak az időeredményről szól, hanem arról is, hogy milyen az az ember?

A futás folytonos önvizsgálódásra készítet, edzésről edzésre, versenyről versenyre, nap mint nap ki kell állnod magadért, és sosem

lesz elég időd felkészülni. Végül ebben a küzdelemben találsz nyugalmat; a kételyek eltűnnek, a nehézségek megszűnnek, a kudarcok értelmet nyernek – az önvizsgálat pedig láthatatlan automatizmussá, belső intuícióvá alakul. Ma ezért futok. Holnap? Lehet, hogy már futni sem fogok.

Lubics Szilvia

A futás számomra a család és munka mellett a leginkább elérhető sport, hiszen bármikor lehet futni, oda illeszttem be a napomba, ahová tudom. A legjobb kikapcsolódás, imádom minden formáját: az erdei edzéseket, a résztávozást. Persze nem mindig indulok el lelkesen, de a legkeményebb edzések után érzem legjobban magam. Nincs annál jobb érzés, mint amikor azt érzed, hogy igazán ki tudtad hajtani magad. Szuper időtöltés a kutyámmal, ő legalább annyira imádja, mint én.

Szatzker Csaba

Ifjú titánként a versenyzés, az adrenalin, az egyre jobb eredmények elérése, a futás minden ágának a kipróbálása vitt előre. Az atlétikában, a futásban szerzett képességeket, a Janecska András által folyamatosan megkövetelt sokoldalúságot több sportágban is remekül tudtam hasznosítani. Szenioroként már teljesen máshova kerültek a hangsúlyok. Mára a futás mint tiszta örömforrás maradt.

Persze ehhez szorosan kapcsolódik most is a versenyek izgalma, hangulata, a közeg, ahol mindenki hasonlóan gondolkodik. Most is fontosnak érzem a versenyszellem fenntartását, új célok kitűzését, a teljesítőképességem határainak folyamatos feszegetését is. Azt is fontosnak érzem, amit sok futó elfelejt: nem elég fejben és törzstől lefelé erősnek lenni. A karokat, felsőtestet ugyanúgy munkára kell fogni, erősíteni napi szinten! Szóval a futás életforma, legalább annyira életem része, mint az alvás, vagy étkezés. A futás által indukált kellemes közérzet, jó hangulat nálam alaphelyzet. A futás révén megszerzett képességek – állóképesség, kitartás, küzdőképesség, monotóni tűrés – pedig olyan tulajdonságok, melyek a hétköznapi életben is kitűnően hasznosíthatóak.

Tóth Lili Anna

Azt nem tudom, hogy én találtam meg a futást, vagy a futás engem, de az biztos, hogy már egészen kiskorom óta különleges kapcsolat fűz hozzá. Valahogy mindig is szerettem futni.

Gyakran kértem a szüleimet, testvéreimet, hogy fussanak velem versenyt. Az első futóedzésemre is saját elhatározásomból jutottam el 9 éves koromban. Senki sem buzdított arra, hogy kezdjek el futni. Egyszerűen csak én szerettem volna. Nagyon szerencsésnek mondhatom magam, hiszen Fazekas Gáspárhoz, Gazsi bácsihoz kerültem, aki szeretettel és óriási szakértelemmel kezdett el velem foglalkozni, és közös munkánk a mai napig tart. Az évek során kisebb-nagyobb sikereket értem el, amelyek önbizalmat adtak a folytatáshoz, és amelyekkel örömet szerezhettem a családomnak, az edzőmnek és a barátaimnak egyaránt. Igen, elsősorban azért futok, hogy minél szebb eredményeket érhessek el. De a futás számomra sokkal többet jelent a sikereknél.

Nekem a futás a szenvedélyem. Tényleg nagyon-nagyon szeretem csinálni. Én futás

közben érzem magam igazán boldognak, és szabadnak. Hálás vagyok azért, hogy futhatok. Rengeteg mindenre tanított és tanít ez a sport. Kitartásra, alázatra, türelemre. Azt hiszem, eddigi életem legszebb és legnehezebb pillanatai a futáshoz kapcsolódnak. Bizom benne, hogy még hosszú évekig üzhetem ezt a csodálatos sportot.

Cseke

Egy mondat a futásról

„Az örömmel végzett futás a test imája.”

Balczó András olimpiai bajnok,
a Nemzet Sportolója

„Akik nélkül lehet, de nem érdemes: BAB SE az atlétikáért”

Amikor 2001-ben Debrecen megrendezte az atlétikai ifjúsági világbajnokságot, még nem gondoltuk, hogy a következő világversenyeket és hazai bajnokságokat egy szervezett formában működő egyesület tagjai fogják irányítani, lebonyolítani.

Ezekben az években egyre többször jutottunk arra a megállapításra, hogy alakítsunk egy egyesületet, melynek tagjai elsősorban versenybírók legyenek. Az elhatározást 2004. júniusban tettük követte.

Egy – az Oláh Gábor utcai atlétikai pálya mögötti közös főzés alkalmával – 19 alapítóval létrejött a BIHARI ATLÉTA BÍRÓK SPORTEGYESÜLETE. Tagdíjként 1 Ft-ot, azaz egy forintot határoztunk meg, tehát a kezdő tőkénk mindösszesen 19 Ft volt.

Ott, akkor egy kisebb eufórikus érzés lett úrrá rajtunk, mert éreztük, hogy az elmúlt évek kirekesztésre, mellőzésre, megkülönböztetésre ítélt versenybírói összefogtak, és a jövőben az ő egyetértésük, véleményük, közreműködésük nélkül kevés versenyt lehet majd megrendezni.

Célunk az volt, hogy Debrecen minél eredményesebb, minél tökéletesebb nemzetközi és hazai versenyeket tudjon rendezni velünk. El kellett érni, hogy a versenyek lebonyolításában olyan magasan képzett versenybírók vegyenek részt, akik pontosan tudják, hogy mi a feladatuk, a szabályokat jól ismerik és a gyakorlatban tökéletesen alkalmazzák.

Az alapítók között volt a teljesség igénye nélkül: Benéné Lipcsey Irén, Bene Gyula, Nagy Tibor, Szilágyiné Boros Andrea, Lovas Miklós, Kozma Mihály, Giczei Csaba, Domokos Erzsébet, Csátáriné Korbeák Ilona, Csátári Lajos, Nyúl Imre és az egyesület első, eddigi egyetlen elnöke, jómagam, akik mind-mind többszörös válogatott versenyzők voltunk. Akik ismerik ezeket az embereket, ismerik életkorukat, abból tudhatják, hogy elsősorban nem az aktív versenyzők, nem a kor fiatal atlétái alkották az alapítók közösségét. Ennek ellenére teljesen nyitottak voltunk arra, hogy bárki tagja legyen ennek a nem mindennapi

Kámán Ferenc – Nagy Tibor – Német Károly – Majercsik László – Boros Bence – Sipos János – Varga Tímea – Ecseki Dániel – Rácz Judit – Pető Szilveszter – Benéné Lipcsey Irén – Pappné Boda Julia – Vass Nóra – Herman Sándor – Csátáriné Korbeák Ilona – Német Botond – Csátári Lajos – Ecseki Tibor

„társulásnak”. Így került be rögtön az elején pl. Veres Ádám, aki az egyesület első felügyelőbizottságának is tagja lett úgy, hogy ő még aktívan versenyzett.

Aztán egyre több jól képzett fiatal akart hozzánk csatlakozni, akart velünk együtt részt venni a versenybírói képzéseken, továbbképzéseken a versenyek lebonyolításában. Ma már több mint háromszáz versenybíró adatából áll a nyilvántartásunk, számos országos minősítésű vezető van, akiket rendszeresen meghívunk az ország több városába, ahol komoly, akár nemzetközi versenyeken töltenek be általában vezetőbírói feladatokat. De nem csak erre vagyunk büszkéek, hanem arra is, hogy legyen bármilyen volumenű a verseny – nem számít, hogy nemzetközi, vagy országos bajnokság, vagy egy kisebb diákolimpia, egy tehetségkutató, vagy szabadidős, – mi ott vagyunk!

A BAB SE jó híre nagyon gyorsan elterjedt, egyre többen csatlakoztak hozzánk, és 2006-ban leigazoltuk az első aktív sportolóinkat, Török Péter középtávfutó személyében. Ez megint egy olyan lépés volt, amely újabb pozitív változást hozott, egyre több atléta jelentkezett hozzánk, egyre több igazolt fiatal versenyzőnk lett.

És ezek után már nemcsak a fiatalok, de a szenior atléták is ke-restek bennünket, mert a mi egyesületünk színeiben akar-

tak versenyezni, hozzánk akartak tartozni. Pedig Jurth Gyusziék és a többiek mind-mind jól tudták, hogy anyagilag minimális segítséget tudunk számukra biztosítani, hiszen azért az évek alatt bár erkölcsileg elismert egyesület lettünk, de anyagi támogatásban szinte soha, sehonnán nem részesültünk, minden fillért magunknak kellett előteremteni. Ennek ellenére mára már 20-23 igazolt atlétánk van, akik a korosztályos versenyeken ott vannak az elitben, és igen szép sikereket érnek el a serdülőtől egészen a szeniorokig.

Az évek során az egyesület tagjai között olyan szoros szakmai és baráti kapcsolat alakult ki, amelynek következtében már nemcsak a munkában, de máskor is sokat együtt vagyunk, együtt kirándulunk, együtt töltjük a szabadidőnk egy részét, többször részt vettünk szép sikerrel az M3 Archeo Parkban megrendezett főzőversenyen, ahová elhívtuk magunkhoz az ország különböző városában élő versenybíró barátainkat is.

A Bihari Atléta Bírók Sportegyesülete a mai napig az egyetlen ilyen egyesület az országban. Alapítói, tagjainak nagy többsége már régen nem aktív sportoló, de nélkülük nincs atlétikai verseny Debrecenben, Tiszaújvárosban, Nyíregyházán, Miskolcon és még számos helyen az országban.

Sajnos az évek telnek, és ezek az éppen már nem túl fiatal versenybírók néha szó nélkül itt hagynak bennünket, és soha többé nem látjuk őket: Vona Attila, Tokai Sándor, Bene Gyula.

Ők már csak az emlékeinkben és a szívünkben élnek tovább. De ott öröklék, mert egy olyan szoros kötelék köt össze bennünket, amit úgy hívnak: SPORT, ATLÉTIKA, BAB SE.

Papp Sándorné Boda Juliánna
a BAB SE elnöke

Együtt a rajtnál a fiatalabb és idősebb versenyzőink

Megvalósult álom

*Nagyszerű adottságokkal, tehetséggel megáldott középtávfutó volt az 50-es és 60-as évek sokszoros válogatott, kiváló atlétája, **Sasvári Gizella**. Legszebb eredményét 1960-ban, a római olimpián a 800 m-es síkfutás döntőjében érte el, amikor is 2:08-cal 7. helyezett lett. Vasutas Európa-bajnokságon ezüst érmet szerzett 800 m-en. Országos bajnokságot nyert 800 m-en, mezein és mezei csapatban. Országos csúcsot ért el 800 m-en. Egyéni legjobb eredménye 800 m-en 2:07,7.*

Sasvári Gizella: „1948-ban iskolaverseny keretében megnyertem a 60 m-es síkfutást, a távot és a magasugrást. Az érdeklődést bennem a Nagykanizsai Bányász Sport Club akkori szakosztályvezetője, Bezerics György keltette fel, aki figyelte rám, és meghívott az atléták tornatermi edzésére. Így kerültem az atlétikai szakosztályba. Még ennek az évnél folyamán országos ifjúsági mezei bajnokságot nyertem, majd 1949-ben 800 m-en salakon országos bajnok lettem. Majd Párizsban, a nagy hírű Humanité hagyományos nemzetközi versenyre válogattak be, melyen nyolc alkalommal vettem részt.

1950-ben a román–magyar viadalon lettem válogatott versenyző. Edzőm ebben az évben Szabó József volt, aki kitartó

munkával további eredményes munkára ösztönzött, sikeresen.

Majd férjhez mentem, és két év kihagyás után újrakezdttem nehéz, kitartó alapozó edzésekkel.

Közben edzőváltás lett a szakosztály élén Dulgyovai László személyében, aki sportpályafutásom végéig elkísért. Kiváló edző volt, és emberi elkötelezettségű a sportban és a magánéletben egyaránt.

Sokat köszönhetek neki, mert sok nehézségen keresztül volt segítségemre. Ízig-vérig sportember volt. 1956-ban Párizsban, Londonban és Stockholmban voltam tagja a magyar válogatott csapatnak.

1957-ben és 1958-ban további nemzeti és válogatott viadalokon vettem részt.

Természetesen a legkiemelkedőbb versenyem 1960-ban a Rómában megrendezett olimpia volt. Feledhetetlen élmény, életem álma valósult meg azzal, hogy kijutottam az olimpiára. Büszke vagyok arra, hogy egyetlen döntőbe jutott versenyző voltam a női válogatott csapatból.”

Az előfutam során a nagykanizsai atléta a második helyen biztosította be helyét a fináléban úgy, hogy a papírforma alapján nem számára jósolták azt a döntőbeli helyet. Ahol...: „A döntő két percéről nem sokat tudok mondani. Arra emlékszem csak, hogy idegességemben – életemben először és utoljára – kiugrottam. S emiatt – középtávon ez ritkaság – újra kellett indítani a mezőnyt. Az első körben, sőt a második feléig közvetlenül a vezetők nyomában futottam. Az utolsó 150 méteren azonban már nem tudtam velük lépést tartani. Nem is csoda, hiszen erőnlétiileg sohasem álltam valami jól, ráadásul a verseny napján egyetlen falatot sem tudtam lenyelni... Ha a legjobb eredményemet megfutom, hatodiként pontot szerezhettem volna. A 2:08.0-val meg kellett elégednem a hetedik hellyel.

Csodálatos volt, azt leírni nem is lehet, azt át kell élni.

Örülök, hogy ez megadatott nekem, amire mindig szívesen gondolok vissza.

Az atlétikasport legnehezebb része az alapozás. Kitartás, lelkiere, szorgalom és egy jó edző kell hozzá. Nekem ez megadtott. 1968-ban vettem búcsút szeretett spotágamtól.”

Sasvári Gizella korának meghatározó alakja volt a magyar középtávfutásnak. Tehetségének, szorgalmának, kitartásának köszönhetően nagyszerű eredményeket ért el.

Cseke

Sasvári Gizella adja a váltóbotot Kazi Arankának